

TARTALOM:

Sükös Pál: Isten vele Tanár Úr! — Csorba László: Írásmagyarázat. — Pataki Sándor: „Székely regős.“ — H. Bathó János: Hattyúdalog.) — Gesztelyi Nagy László: Széchenyi reformeszmél. — Novák Lajos—H. Bathó János: Azt hittem én édesanyám... Magyar A-moll. (Kották.) — Sükös Pál: Nyílhegy. — Csorba László: A „Hegyi beszéd“ kirándulás Miskolcon. — Román János: Nyár-esti szélben. (Vers). Hireink. — Fekete Gyula: Egy ismeretlen utitárshoz. (Vers a címlap második oldalán.) —

SÁROSPATAKI IFJÚSÁGI KÖZLÖNY

Megjelenik július és augusztus kivételével minden hónap 15.-én.
Előfizetési ára: Egy évre 3 P, félévre: 1:50 P. Egyes szám ára 50 fillér.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sárospatak, Főiskola.

Egy ismeretlen utitárshoz.

*Ki vagy, — hogy hívnak, — honnan jössz, . . . titok.
A fülledt fülke fojtó füst-ködében
Halovány arcod elmerengve nézem,
S szemed fölött a síma kárpitot.*

*Tekinteted, ha néha elkapom,
A szívünk akkor tán egyszerre dobban.
Mögötted őrző garde-dame: Titok van,
S huncut mosoly bujkál az ajkadon.*

*Vonatfütty. — Látod itt az állomásom;
Nézz rám, hogy végső összevillanáson
Mint egy eltűnő álmot lássalak . . .*

*Fülembé zúg a kattogás. — A távol
Ködébe vesző vonat ablakából
Felém int még egy halvány lányalak . . .*

Fekete Gyula gimn. VII. o. t.

A Sárospataki Ifjúsági Közlöny munkatársai:

Főszerkesztő:
Sükös Pál.

Felelős szerkesztő:
Hegyi József
tanár.

Szerkesztő bizottság:

Polák Géza IV. é., Rác Zoltán III. é., Kovács Árpád II. é., Pataki Sándor I. éves theol.,
Zsebesi István V. é., Zétényi Elek V. é., Deák Béla VIII. és Ruttkay Kálmán VIII. o. gimn.

Híróvatvezető: Rásky Sándor II. é. th.

Kiadóhivatali főnök: Berecz Árpád III. é. th.

SÁROSPATAKI IFJÚSÁGI KÖZLÖNY

Főszerkesztő:

SÜKÖS PÁL

1941 május—június hó

Felelős szerkesztő:

HEGYI JÓZSEF tanár

Isten vele Tanár Úr!

Kedves Tanár Úr! Most az indulás percében minden kis és nagy diák nevében szeretnék néhány szót szólni a Tanár Úrhoz. Tanár Úron keresztül minden Tanár Úrhoz. Búcsúzom azok nevében, akik még visszajönnek és azok nevében is, akik többé már nem jönnek vissza Patakra, az ősi iskolába.

Megköszönöm Tanár Úrnak egy esztendei fáradozását, türelmét és sokszor érdemtelenül megmutatott jóindulatát. Megköszönöm azt, is, ha szigorú volt, mert tudom, hogy a Tanár Úr nem bántani, nem elkeseríteni és nem kétségbeejteni akart velem, hanem nevelni. Sőt én kérek bocsánatot, ha mindezt meg nem értve igazságtalanul vádoltam a Tanár Urat igazságtalansággal. Megköszönöm azt, hogy Tanár Úr egy éven át minden percét, nyugalmaát áldozta azért, hogy belőlem munkás, hívő és becsületes ember legyen. Köszönöm azt is, hogy szeretetével lehetővé tette, hogy az elhagyott otthon helyett otthont találjak az Alma Máter százados falai között. Köszönöm azt, hogy ha olykor érdememen felül is kitüntettet, mert tudom, hogy ezzel is komolyabb és felelősségteljebb munkára akart ösztönözni.

Kicsengették az utolsó órát is. Vége lett a latin, német, számtan és a többi drukkosórának is. Elballagtak már a vendiákok és itt marad üresen, diákoktól elhagyottan, megfosztottan az öreg Főiskola. Arra kérem azért most a Tanár Urat, hogyha újra visszajövök szeptemberben, fogadjon azzal a szeretettel, amellyel eddig is minden évben visszavárt engem, a pataki diákokat. Én pedig megígérem, hogy az elkövetkező esztendőben nem fogok annyi csalódást, szomorúságot és nehéz percet okozni, mint ebben az esztendőben. Szorgalmasabb, engedelmesebb leszek, mint eddig. Ezt ígérem és erre fogok készülni.

De búcsúzom azok nevében is, akik többé már nem jönnek vissza a pataki iskolába. Azok nevében, akik négy, nyolc, vagy tizenkét nehéz esztendő után búcsúznak a Tanár Úrtól. Felnyílnak előttünk az élet sorompói. Többé nem halljuk az iskolakert fáinak zúgását tavasszal. Nem fogunk már vidám diákcsoporttal tanyázni a Bodkőn, Megyeren, vagy a Bodrog partján a vár alatt. Lassan elmosódnak a rossz emlékek, melyeket saját magunknak szereztünk. De ígérjük, hogy hűséges öreg diákjai leszünk a Főiskolának. Mi nem vakációra megyünk, hanem a munkára. Új, ismeretlen tájak felé visz minket Patakról a vonat. Válasra int már a perc és megyünk — megyünk. Könnytől fátyolos szemmel kiáltjuk vissza: Isten vele, Isten vele Tanár Úr!.....

Sükös Pál IV. é. 1h.

ÍRÁSMAGYARÁZAT.

Textus : Lukács 12 : 49.

Ha magyarázat szempontjából lehet különbséget tenni a Szentírás egyes versei között, akkor azt kell mondanunk, hogy ez a felolvasott vers a nehezebb textusok csoportjába tartozik. Egyetlen s egyedül álló ige, ami elhangzott Krisztus ajkán úgyannyra, hogy még a kontextusai is kevés magyarázatot adnak ez igével kapcsolatban.

Sokat foglalkoznak Jézus Krisztus személyes kérdésének kapcsán az Ő küldetésének titkával s kétségtelenül Krisztus legnagyobb cselekedete a megváltás. Azért jött, hogy tüzet gyújtson. Mivel a tűz pusztít és éget, arra gondolkunk, hogy a tűz az ítélet jele, így Krisztus szavai annak bizonyosága, hogy Ő ítéletért jött e világra. De ezt a véleményt megcáfolja a textusnak másik fele. Mit akarok, ha az immár meggerjedt?

A tűz alatt én az evangélium tüzeit értem. Krisztus ezt a tüzet hozta szavaiban, tetteiben, tüzet akart éleszteni a megkeményedett lelkekben, lobbantani akart, s az Isten szeretetét, az Isten hitét akarta felgyújtani. S szavai, Igéi nyomán csodálatos módon élet támadt, mintha felégette volna, felperzselte volna mindazt, ami az útjában volt s érvényesülni engedte az emberek jobbik énjét.

S Krisztus hirdette a tűz evangéliumát. S amint az Igének mindig kettős hatása van, úgy a Krisztus által hirdetett Igének is kettős hatása volt. Szavaival némelyek lelkében az engedelmesség és bizalom, a hit tüzeit gyújtotta meg, más emberek lelkében pedig a harag, a gyűlölet, a hitelenség tüzeit. Egészen világosan látjuk ezt gyógyításainál, amikor némelyek a csoda hatására hisznek benne, mások pedig, különösen a farizeusok kételkednek, csúfolkodnak s hitetlenül a Sátánnal cimborálóknak nevezik.

Igy egészen világos az, hogy az Ige mindig és ma is kiválaszt és elkülönít. Az igehirdetésnek ez a döntése, hogy befejeztetett az Ő munkája a földön, nem egységet teremt, hanem szétválaszt. A megítéltetés már itt kezdődik, amikor az Igének hatására hívők és hitetlenek elkülönülnek egymástól.

Krisztus valószínűség szerint ezeket az Igéket az Ő földi életének a vége felé mondotta. Ugy érezte, hogy befejeztetett az Ő munkája a földön. Gyűjtögette a tüzet, a hit és hitelenség, a meggyőződés és a kételkedés tüzeit, célját elérte, mert munkája után a világ meggerjedt. Szinte érezni lehet Krisztusnak önmagához mondott kérdésének tragikus voltát: Mit akarok még, immár meggerjedt!? Olyan, mintha ebben az Igében Krisztus meglátta volna a keresztet. Mit akarok még, már ég, s hogy ennek az Igének ez a jelentése, annak bizonyosága a következő vers, melyben azt mondja el Krisztus: igen szorongattatom, míg az elvégeztetik. Itt kétségtelenül szenvedéseire utal.

Az Ige a hitetlenek, a farizeusok a kételkedő zsidók szívében felgyújtotta a harag és gyűlölet tüzeit, ezek megfeszítették Őt, keresztséggel, azaz keresztfával megkeresztelték Őt.

Ez az Ige szól mihozzánk is. Ez az Ige Isten Igéje választott minket is. Ennek a tüznek a továbbvitelét bizta ránk az Isten, hogy munkánk nyomán futótűzként terjedjen az Isten szeretetét dokumentáló evangélium tüze.

Csorba László IV. é. hh.

„SZÉKELY REGŐS.”

(Folyt. és vége.)

Az 1. csoport munkája, hetenként egy délután, változó előadásokból áll, az a) és b) megbeszéléssel.

A 2. csoport a) munkáját már eredetileg is végzik, s ehhez esperesi segítséget kaptak, sőt az ottani IKE is segítségükre van.

A 3. csoport munkája tulajdonképpen előkészíti a későbbi magyar történelmi és földrajzi anyagot a falvakban tartandó ifj. összejövetelek kulturális ágának.

Ennek keretén belül alakult aztán meg a „Székely Regős“, hogy komoly és felelősségteljes hivatását teljesen átérezve vigye majd magával szolgálataiban a székely szellemet mindenfelé, amerre csak jár.

8--19 leány megy egyszerre falura regős útra, a VII. és VIII. o-ból vegyessen. Bibliórát, vasárnapi iskolát, bibliakört tartanak délután pedig cseng ajkukon a regős ének. Hadd írjuk le egy műsorukat :

Székely himnusz, megjelenített székely balladajáték, székely népmese, székely táncok, góbéságok, találós kérdések, a Mi Dalaink. (A találós kérdésekbe, góbéságokba, táncba, dalolásba bekapcsolják hallgatóikat is.)

ALAPSZABÁLYAIKAT így ismertették :

I.

1. Falumunka iránti érdeklődés és az abban való részvétel.
2. Székelyföld történelmének és földrajzának alapos ismerete.
3. Népművészeti termékek tanulmányozása és gyűjtése. (Kézimunka, háziipar, szokások, népmesék, babonák, mondák, rigmusok, mókák stb.)
4. Falukutatás megállapított vidéken.
5. Komoly magatartás, kifogástalan modor.
6. Általános, alapos erdélyi műveltség.
7. Legfontosabb követelmény : minden tagnak méltónak kell lennie a „Székely regős“ névhez ; tudnia kell, hogy az erdélyi ifjúságot képviseli.

II.

1. Szükséges ruhák : székely ruha, kék-, fekete egyenkötény, bocskay- és piros pöttyös ruha.
2. Tagsági díj (havi 50 fillér) pontos fizetése.
3. Gyűléseken való megjelenés és tanulmányi napló vezetése.

III. A „Székely regősök“ munkájának hármas célja van :

1. Önévelés : tanulás, falumunka és népi termékekkel való foglalkozás.
2. Kapcsolatszerzés az anyaországiakkal (levelezés ifj. egyesületekkel, iskolákkal.)
3. Az anyaországba való utazás, a székely babonák, szokások, népdalok és népi táncok bemutatása.

Az eddig ismertett adatok mind a múlt évről valók, az elindulás utániak. Reméljük, azóta már erőteljesen és lelkesen folyik náluk is a munka annak a

szent célnak az érdekében, ami mindnyájunk előtt ott áll: a népen keresztül az igazi magyar értékek felszínre hozatalával egy erősebb, tisztább és szebb magyar jövő felépítéséért.

Isten áldása kísérje és tegye eredményessé minden szolgálatukat!

Pataki Sándor I. é. hh.

HATTYUDALOK.

Az óra áll

*Gyermekkori tündérmotívok
szétröppennek, messzeszállnak.
Ifjúkori délibábok
mind csak buborékká válnak
A férfikor küzdelmeit*

*a remények megszépítik.
Az öregkor szenvedésit
az emlékek megkönnyítik.
És azután jön a halál
az óra áll.*

Hogyha tudnák . . .

*Hogyha tudnák az emberek, mennyit sírok, szenvedek,
Azt se tudják mi ok nélkül bánogatnak engemet.
Azért aztán néha-néha borba fojtom bánatom
Igy születik szomorúnak majdnem mindenik dalom.*

*Dalolnék én sokat, szépet, nem érti meg senki sem
Ki törődne, hogy én nékem miért is fáj a szívem
Földhöz vágom a hegedűm, összetöröm darabra
Igy tört össze az életem, soha nem lesz tavasza.*

Sárospatak, 1941. június hó 27.

Irta: H. BATHÓ JÁNOS.

Széchenyi reformeszméi.*,**

A magyar nemzet ezeréves történetében egymást váltották fel a dicsőség és a hanyatlás korszakai. Egyszer a nemzet Európa első hatalmassága úgy katonai téren, mint anyagi gyarapodás és szellemi műveltség terén, másszor idegen hatalmak játékszere s nyelvének és vallásának (különösen a protestantizmus) csak kegyelemből birtokosa.

A francia forradalom és Napoleon leveretése után a keresztény szeretet és béke jelszavai alatt megalakult a „szent szövetség“, amely azonban nem volt más, mint az uralkodók fegyveres egyesülése a népek szabadelvű törekvései ellen. Egész Európában megindult a reakció minden vonalon.

* Novák Sándor szaktanár bírálata ez: „Helyesen értékeli Széchenyi összes reformjait s magyarázza szempontjait. Sikerült, jeles dolgozat.“

** Gesztelyi Nagy László — jelenleg a Duna–Tiszaközi Mezőgazdasági Kamara igazgatója, egyetemi m. tanár, országgyűlési képviselő — érettségi írásbeli dolgozata Sárospatakon, 1911. május hó 11-én.

Az 1790—91-i országgyűlés lelkes, reformáló működésének gyümölcse a mostoha viszonyok miatt nem érhetett meg teljesen. A jóakarató II. Lipótot olyan uralkodó követte a trónon, kit a francia háborúk a magyar ügyektől elvontak s az abszolút hatalom fenntartásának a vágya nem barátjává, hanem bizonyos mértékben ellenségévé tett a magyar ügynek és az alkotmányos életnek. A magyar nyelvet mind a közélet, mind a tudományos élet teréről le akarták szorítani; megtámadták a magyar alkotmánynak legsarkalatosabb tételeit is.

Azonban a megyék most is hatalmas védői voltak az alkotmánynak s a törvénytelen rendeleteket „ad acta“ helyezték. Ugyanekkor a külpolitikai események is megváltoztak s Ferenc e körülmények hatása alatt összehívta az országgyűlést 1825-re, Pozsonyba.

A magyar nemzetnek sok ilyen korszaka volt. De midőn legnagyobb volt a veszély, akkor volt legközelebb az Isten segítsége! Támadtak nagy férfiak, kik hazaszeretete, lángoló lelkesedése mindig megmentette a nemzetet.

E kornak, a tespedésből tettekre ébredés korának is, támadt lánglelkű apostola, gr. Széchenyi István személyében, ki hazáját végtelenül szerette, de elfogulatlanul meg tudta ítélni hibáit is. Az ő hatalmas ereje, fáradhatatlan tevékenysége, nagy áldozatkészsége és írói zsenialitása rövid idő alatt csudákat művelt, kinek nyomán élet és mozgékonyság támadt, ki lerakta az új Magyarország alapköveit.

Mint ifjú, Nyugat-Európát többször beutazta, mindenütt nyitott szemmel járt, kelt, szorgalmasan tanult, hogy majd ismereteit hazája javára fordíthassa. Szomorúan látta be, hogy „Magyarország mindenben hátra van“, hogy gyökeres újításokra van szükség, hogy ismét méltó helyet foglalhasson el a nyugati nemzetek sorában. Azonban ő, mint a gyakorlat embere, nem a multakon merengett, nem a dicső mult emlegetésével akarta a nemzetet tettekre serkenteni, hanem a jelent gyökeresen átalakítani, a boldog jövő alapját lerakni, tartá élete feladatának. Ő nem azok közé tartozott, kik azt hirdették, hogy a magyar már eljárt-szotta élethivatását; nem azt vallotta, mint Kölcsey, hogy a hatalmas magyar nemzet helyét a négy folyó mentén nemsokára idegen nép foglalja el. Az ő nagy érdeme abban áll, hogy bízva a nemzet jövőjében, jós lélekkel hirdette, hogy a magyarnak kelet és nyugat érintő pontjánál még teendője van: átvinni nyugatot keletre és így terjeszteni ott a civilizáció és a kultura eszméit. E gondolat sugallta neki amaz emlékezetes szavakat: „Sokan azt gondolják, Magyarország volt, én inkább azt szeretem hinni! lesz!“

Már közismert volt neve, hiszen apja alapította a Nemzeti Múzeumot, midőn az 1825-i országgyűlés november 3-i kerületi ülésén, az alsó táblán mondott magyar nyelvű beszéde örökre emlékezetes marad. Az alsó táblán ugyanis a magyar nyelv „palléroztatlanságának dolga“ volt napirenden, s az ellenzéki szónokok, főleg felsőbükkki Nagy Pál, keserű szavakkal támadtak nemcsak a kormányra, hanem arisztokráciánkra is, mely irodalmunk, nemzeti művelődésünk iránt felette közönyös.

Ekkor kért szót gróf Széchenyi István s jószágainak egy évi jövedelmét, (melyet később 60.000 ezüst forintban állapítottak meg) ajánlotta fel egy nyelv művelési társaság alapítására. E beszédnek óriási hatása lett, mindenki érezte, hogy ez a tett forduló pont nemzetünk történetében s hogy ez új korszak hajnalát jelenti. E nemes példát csakhamar számosan követték s az Akadémia 1830-ban már megkezdhetette működését. Ez esemény az egész ország szívét betöltötte s az öröm, reménység és hit ragyogó csillagait látták feltűnni a magyar nemzet borus egén.

(Folyt. köv.)

Bertalan Jure főiskolai zenior kedves öcsémnek ajánlva.

Azt hittem én édesanyám...

! Novák Lajos !

H. Bathó János.

Azt hittem én é-des-a-nyám, mi-kor al-tal-gat-tál,
 Azt hittem én é-des-a-nyám, mi-kor ár-vár ha-gy-tál,
 Az ar-gya-lok se da-lol-nak sze-ben az aj-kad-nál.
 Nincs szo-mo-rúbb, fá-jóbb dal a cío-cure-de-déruvnt-nál
 De mi-ó-ta az a le-gény al-tal-gat ar-ó-ta
 De mi-ó-ta az a le-gény el-ha-gyott ar-ó-ta
 Sie-re-len-ből szü-le-tik a leg-gyö-myo-rúbb nő-la.
 Csó-ló-dás-ból szü-le-tik a leg-szo-mo-rúbb nő-ta.

Magyar A-moll.

H. Bathó János.

Megy az é-ger bar-na fel-leg, hát én u-gyan mer-re men-jek,
 Jaj de sí-per ru-zsi-hál-nak la-ko-dal-mán egy kis-lány-nak,
 Mer-re men-jek Mer-re men-jek, mer-re száll-jak,
 Egy kis-lány-nak. Híz-zék az új, me-nyecs-hé-nek,
 mer-re száll-jak Mely vé-gé-re a vi-lág-nak !!
 me-nyecs-hé-nek Mint-ha en-gem te-met-né-nek
 Közli a „Sárospataki Ifjusági Közlöny.”
 Fragyil K.

NYÍLHEGY.

Templomszentelés.

Olvassuk az ujságban, hogy az utóbbi napokban felszenteltek egy református templomot a visszatért területek emlékezetére Isten iránti hálaadásból. Nem is olyan sok évvel ezelőtt felszenteltek egy másik református templomot az elesett hősök emlékezetére. Az lehet, hogy mindez nagyon kedves és szép dolog. Talán templomra való adakozás is sokkal erőteljesebb, ha így konkrét formában megjelölik a templom megépítésének célját. Mégis mi református theologusok valahogy úgy érezzük, hogy sokkal Istennek tetszőbb és evangéliumibb volna, ha egy-két református templomot az Isten dicsőségére is szentelnének.

Válásra int immár az óra...

Lehetetlen szó nélkül hagyni már csak azért is, mert a miskolci sajtóban is megjelent annak idején az eset. Az tudniillik, hogy a miskolci református gimnázium ifjúsága elhatározta, hogy elhagyja a szokásos búcsúdalt és inkább a „Válásra int immár az óra“ kezdetű Bathó nótával fog búcsúzni a nyolcadik osztály. Eddig még nem lenne semmi baj. Hiszen nagyon jól esnék nemcsak az „öreg Bathónak“, hanem nekünk is, pataki diákoknak, hogy az igazi pataki diák-búcsúzót másutt is éneklék az országban. Nem vagyunk rá féltékenyek, mert csak azt látjuk benne, hogy a pataki búcsúdalt elindul hódító útjára. A hiba azonban már ott kezdődött, hogy erről egy szóval sem értesítettek bennünket. Így történetelt meg, hogy például minden további nélkül saját tetszésük szerint változtattak a szövegen és a dallamon. Lehet, hogy ez az önkényes változtatás ejtette tévedésbe a teljesen jóhiszemű újságírókat, hogy azt az ősi pataki búcsúnótát egyszerűen miskolci eredetűnek és tulajdonnak aposztrofálta. Szeretettel kéri minden pataki diák az arra illetékes miskolci köröket, hogy ha ezentul megtetszik nekik egy pataki diáknóta, különösen ha az Bathó szerzemény, ám vegyék át és énekeljék, de ne változtassanak rajta és tegyenek meg minden tőlük telhetőt, hogy még tévedésből se tulajdoníttassák el azt Pataktól. Ennyivel tartozunk önmagunknak és az „öreg Bathónak“.

Internátus.

Ezúton próbálunk kérést intézni illetékes körökhöz, hogy a theologus internátust valamilyen módon méltóztassanak zárt internátussá — ne csak nyilvánítani — hanem a valóságban tenni is. Az elmúlt évek tapasztalatai ugyanis azt bizonyították, hogy a leghabzótabban a theologus internátus állt minden idegennek a rendelkezésére. Ebbe az internátusba minden nehézség nélkül bármikor bárki nyugodtan bejöhett és semmiféle szankció nem állt rendelkezésre, hogy ezt az idegenvándorlást megakadályozhassuk. Énekkari próbák, zenekari próbák, önképzőköri gyűlések tartása az Imateremben mindig szabad utat adtak arra, hogy az internátusba külön engedély — akár a széniorától, akár a sorfelügyelőktől — bejöhessen akárki, akinek tetszik. Már történtek erőfeszítések arra nézve, hogy ezt megakadályozzuk, de természetesen mindez hiábavaló mindaddig, míg illetékes

körök a legszigorúbban meg nem büntetik azokat, akik az internátusi igazgató vagy a szénior külön engedélye nélkül járnak be az internátusba illetve az Imaterembe. Hogy pedig ez a cikk megjelent annak az a tapasztalás az oka, hogy az elmúlt esztendőben feltartóztathatatlanul történtek kellemetlen esetek, melyeket ki lehetne kerülni olyan intézkedéssel, mely a többi internátusban is érvényben van és gondosan őrzi azok zárt jellegét.

Sükös Pál IV. é. hh.

A „Hegyi beszéd“ kirándulás Miskolcon.

Aki olvassza az evangéliumot, az meggyőződhet arról, hogy Jézus Krisztus milyen sok helyen prédikált, mennyire mozgékony volt, faluról—városra, tanyákba, majorokba járt, pusztában és hegyen egyaránt prédikált. Krisztus igehirdetése tehát tértől és időtől független volt, mert nem volt a napnak egy bizonyos kánonikus órája, vagy a hétnak egy bizonyos napja. mert Krisztus mindig és mindenkor prédikált, ha alkalom és lehetőség volt hozzá. Nem maradt meg sohasem a tenger innenső partján, hanem áment a másik oldalra és ott is hirdette az evangéliumot, mindenkire elment, hogy hozzá is menjen mindenki. Hivogatott mindenkit a hegyre, hol a természet nagy templomában az Isten szabad ege alatt, távol a zajtól és a nyüzsgő élettől beszélt nekik arról, aki Őt küldte, akinek követségében és szolgálatában járt.

Krisztus sokszor beszélt hegyeken, mégis hegyi beszéd alatt a Máté evangéliuma 5. részének első versétől kezdődő szakaszt nevezzük, melyben Krisztus elmondja azt, hogy kik a boldogok. Ezzel az Igével kezdődik ez a rész, mikor pedig látta Jézus a sokaságot, felméne a hegyre...

Ezt csak azért láttam szükségesnek elmondani, hogy megértsük azt, hogy mit jelent a miskolci „hegyi beszéd“ kirándulás, hogy véletlenül se értsünk alatta valami hélvégi kirándulást, borozgatást vagy családi kártyapartikat.

Miskolcon „hegyi beszéd“ kirándulások nyáron szoktak történni. Ezt az illető egyházzrész megfelelő úton jóelőre tudatja egyházi tagjaival s mindenkit szeretettel meghív. Mint az elnevezés is mutatja, ezeknek a kirándulásoknak a helye mindig valami magaslat vagy domb, de feltétlenül olyan, amit mindenki megközelíthet s a várostól sincs messze, így nagy fáradságba sem kerül. Miskolcon a református egyháznak van egy iskolakertje, itt rendezik leggyakrabban a „hegyi beszéd“ kirándulásokat.

Az összegyűlekezett hívőcsereg letelepedik a füre, s így várja gyakran énekelve lelkipásztorát. Tulajdonképpen nem más ez, mint délutáni istentisztelet, kezdődik énekléssel, majd a hegyi beszéd felolvasása és bibliamagyarázat, előfordul még énekszám, szavalat, vagy vallásos tárgyú beszéd. A hallgatóság ezalatt vagy ül vagy pedig áll.

A komolyabb rész után beszélgetés következik, amit gyakori éneklés szakít meg.

Van egy sajátága ezeknek a „hegyi beszéd“ kirándulásoknak, ez csak nem olyan, mint az őskeresztyén agapé. Aki csak teheti, kis kosárkába, szatyorba vagy papírba egyszerű eleséget visz magával s ebből kölcsönösen megkínálják

Dr. Kiss Sándor konventi ifjúsági lelkész, főiskolánkon theol. magántanári vizsgát tett a gyakorlati theológiai szakcsoportból. Az egész ifjúság nevében ez úton is köszöntjük a magántanár urat és Isten gazdag áldását kérjük életére és munkájára.

Dr. Zsiros József közigazgató urat nevezték ki az ungvári zsidó gimnáziumba érettségi biztosnak. Isten áldása kísérje ez irányú munkáját is.

Nádházy Bertalan lelképásztor ur 10 pengőt adományozott a nagykázméri templom építésére. Isten áldja meg a jókedvű adakozót.

Első diákok voltakat pünköszt ünnepén főiskolánkon: Baksy Zoltán és Ujpál Árpád IV. é. theológusok.

Az elekcio Főiskolánkon május 24-én volt.

A gimnázium igazgatósága június 8-án tartotta a tornaünnepélyt. A tanulók nagyszerű felkészültsége, Szabó Károly és Somogyi Zoltán tanár urak fáradhatatlan munkájának eredménye.

A nagykázméri templomot építő munkatábor június 24-én indult, hogy az ifjúság két keze munkájára is építse az a templomot, melyért egy éven keresztül annyi diakimádságot mondott el.

Tehetségvizsga. Főiskolánkon ez éven május 28-án volt meg a szokásos tehetségvizsga, melynek során 23 jelentkező közül 9-et vettek fel a jövő esztendőre.

A gimnáziumban évszázó vizsgák voltak június 16—20 ig.

Évszázó ünnepély június 22 én volt a Főiskolán, Az Alma Máter kedves gyermekeit hazaküldte, hogy a család melegében gyűjtsenek erőt jövő évi munkájukra.

A végzett theológusok ballagása május 21-én volt. A ballagás kezdetén Csorba László IV. é. theológus imádkozott. Utána a búcsúzó IV. év szobáról-szobára járva vett búcsút az ittmradóktól. Isten kísérje őket életükben és tegye áldottá szolgálai munkáját.

A kollokviumi idő május 23-tól június 17-ig tartott a Theol. Akadémián.

Érettségi vizsgák a gimnáziumban június 3—10-ig voltak. A végzett növendékek szép ereeménye mindnyájunk büszkesége lehet. Érettségi biztos dr. Kónya Sándor a budapesti református főgimnázium tanára volt, aki mély benyomásokkal távozott Patakról.

Tárczy Árpád gimnáziumi igazgató ur ez éven a szatmári ref. gimnáziumban volt érettségi biztos.

Hősök vasárnapján a városi ünnepélyen dr. Szabó Zolán theológiai tanár és országgyűlési képviselő mondta az ünnepi beszédet, mely lelkesítőleg hatott minden jelenlévőre.

A főiskola a hősök vasárnapját méltó keretek közt ünnepelte meg azóniul is, hogy képviseltette magát a városi ünnepélyen. A diákhősök emléktáblája előtt az ünnepi beszédet Rác Zoltán III. é. theológus titkár mondta.

Az Igazgatótanács ülése június 23-án volt, amelyen sor került az 1941/42. iskolai évre szóló kedvezmények elosztására.

A Sárospataki Ifjúsági Közlöny 1941. május 20-án tartotta meg záró közgyűlését, melyen a jövő évi tisztikart is megválasztotta. Főszerkesztő az 1941/42-ik évben: Rác Zoltán IV. é. theológus. Kiadóhivatali főnök ujra: Berecz Árpád III. é. theológus lett.

A Hittanhalgatók Egylete jövő évi elnökéül Petro László IV. é. theológust választotta meg a közgyűlés.

A Köziskolaszék 1941. június 17 én tartott ülésén Csorba László abszolválta theológést választotta meg a Főiskola jövő évi széniorának.

Mint a Sárospataki Ifjúsági Közlöny 1940/41-ik évi főszerkesztője ezúton is köszönetet mondok a Közlöny mult évi tisztikarának munkájáért és az egész tisztikar nevében lemondva, Isten áldását kérem a jövő évi tisztikar munkájára.